

Hz. Muhammed (SAV) ve güven toplumu
Gönderen Kadir Hatipoglu - Kasım 23 2017 04:00:00

açıkça görüldüğü gibi Nuh (a.s.)¸ kavmine:
 اِنِّى
 لَكُمْ
 رَسُولٌ
 اَمِينٌ&nbs;"Ben emniyet telkin
eden¸ size gönderilmiş¸ güvenilir bir elçiyim" diyerek¸
kendisinin emanete riayet eden hıyanete asla tenezzül etmeyen bir peygamber olduğunu
ifade etmektedir.&nbs; Yine¸
 كَذَّبَتْ
 عاَدٌ
 الْمُرْسَلِ
10;نَ "Ad (kavmi) de peygamberlerini yalancılıkla suçladı.
 اِذْ قَالَ
 لَهُمْ
 اَخُوهُمْ
 هُودٌ اَلاَ
 تَتَّقُونَ
 &nbs;Kardeşleri Hud¸ onlara şöyle demişti: (Allah'a karşı gelmekten) sakınmaz
mısınız? اِنِّى
 لَكُمْ
 رَسُولٌ
 اَمِينٌ Bilin ki ben¸ size
gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
 فَاتَّقُوا
 اللهَ
 وَاَطِيعُون
16; Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."[\[2\]](#) Ve
 كَذَّبَتْ
 ثَمُودُ
 الْمُرْسَلِ
10;نَ "Semud (kavmi) de peygamberlerini yalancılıkla suçladı.
 اِذْ قَالَ
 لَهُمْ
 اَخُوهُمْ
 صَالِحٌ
 اَلاَ
 تَتَّقُونَ Kardeşleri
Salih onlara şöyle demişti: (Allah'a karşı gelmekten) sakınmaz mısınız?
 اِنِّى
 لَكُمْ
 رَسُولٌ
 اَمِينٌ Bilin ki ben¸ size
gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
 فَاتَّقُوا
 اللهَ
 وَاَطِيعُون
16; Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."[\[3\]](#) Ve
 كَذَّبَتْ

قَوْمُ لُوطٍ
الْمُرْسَلِينَ "Lût (kavmi) de peygamberlerini yalancılıkla suçladi.
اِذْ قَالَ
لَهُمْ
اَخُوهُمْ
لُوطٌ اَلاَ
تَتَّقُونَ Kardeşleri
Lût¸ onlara şöyle demişti: (Allah'a karşı gelmekten) sakınmaz misiniz?
اِنِّى
لَكُمْ
رَسُولٌ
اَمِينٌ Bilin ki ben¸ size
gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُونِ Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."[\[4\]](#) Bu konuya ilgili ayetleri
çoğaltmak mümkündür. Fakat biz¸ burada zikrettiklerimizle
yetiniyoruz. Yüce Allah'ın doksan dokuz ismini vardır. O isimlerden biri de mü'mindir.
"Mü'min"¸ Yüce Allah'ın isimlerinden biri olduğu gibi¸ aynı zamanda O'na
inanın insanların da en önemli isimlerindendir. Allah'a niçin mü'min denir.
Çünkü O¸ güven kaynağıdır. Bize güveni veren de O'dur.
Peygamberleri güvenli kılan ve onları güven sıfatıyla muttasıf eden de O'dur.
Öyle ise¸ emniyet¸ güven¸ emanet ve iman bizi peygamberlere¸
peygamberleri de Allah'a bağlar. Nitekim topyekûn bu bağlılık bizi¸
Hâlık-mahlûk münasebetine götürür. Bütün bu
manalar¸ emanet kelimesinin iştirakında mevcut olan manalardır ve zaten konunun bir
önemli yönü de bu münasebeti kavramaktır. Peygamberlerde bulunması
gerekli beş nitelikten birisinin de emanet olması¸ emanetin mana ve önemini ifade
etmektedir. Bu sıfat¸ peygamberlerin her yönü ile güvenilir olduklarını ifade
eder. Esasen insanların güvenmediği bir kimsenin peygamber olarak görevlendirilmesi
düşünülemez. Çünkü peygamber¸ Allah ile kulları
arasında elçidir. Böyle bir kimse güvenilir olmazsa insanlar ona inanır ve
söyalediklerini dinler mi? İşte bütün peygamberlerin en önemli sıfatı emanet
olduğu gibi¸ Hz. Muhammed (s.a.v.)'in de en önemli sıfatı emanettir. Nitekim Hz.
Peygamber (s.a.v.)'in ümmetine örnek olduğu hususlardan biri de¸ onun
güvenirlilik vasfidır. Peygamberimizin (sav)in Kâbe Hakemliği:
 Peygamber
(sav) Efendimiz 35 yaşına geldiği zaman, Mekke’de yağan yağmurlardan dolayı tahrip olan
Kâbe’nin tamirinde sıra Hacer ül-Esved taşının yerine konulmasında yaptığı
hakemlik görevi ile Kureş toplumunu büyük bir kavgadan ve tehlikeden
kurtarmış ve O’nun bu hakemliği bütün Kureş’i sevindirmiştir.
Resulullah (sav) in hakemliğine Kureş’in rıza göstermesi O’na
olan güven ve itimadın sonucudur.[\[5\]](#) Yalan
söyemeyen, güven veren bir Peygamber (sav):
فَاصْدَعْ
بِمَا

hıyanetin çirkin bir davranış olduğunu söylerdi. Sahabeler de Hz. Peygamber (s.a.v.)'i emin olarak tanımışlar ve sonsuz bir güvenle kendisine bağlanmışlardır. Hz. Peygamber (s.a.v.)¸ iman ve güvenilir kimse olmak arasında sıkı bir bağ bulunduğuunu bildirmiştir. Bu hususla ilgili sözlerinden bir kaçi şöyeder: عَنْعَبْدِاللَّهِ بْنِعَمْرٍورَضِيَاللَّهُعَنْالنَّيِّصَلَّىاللَّهُعَلَيْهِممَقَالَالمُسَلَّمَقَالَنَّينْلِهِمَمَنّلِهِوَيَدِهِمَقَالَمُسْلِمَُمَنْلِهِوَيَدِهِمَقَالَمِنْلُِّعَنْشََّنَافليْسَمِنَّهِوَيَدِهِمَقُلْآمَنْتُبِاللَِّّفَاسْتَقِمْمَقُلْآمَنْتُبِللَّهِعَنْدِاللَّهُعَمْرٍورَضِيَاللَّهُعَنْهُمَقَالَيْهَمَقَاللَّْلِمُمَنْسَلِمَ

الْمُسْلِمُونَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيَدِهِ “Müslüman
elinden ve dilinden diğer Müslümanların güvende olduğu kimsedir.”[14]
"Kişinin kalbinde iman ve küfür bir arada bulunmaz. Güvenilirlik ve hainlik bir
arada olmaz." [15] "Mü'min insanların kendisine güvendiği kimsedir.
Müslüman¸ dilinden ve elinden Müslümanların salim olduğu kişidir.
Nefsim kudret elinde bulunan Allah'a and olsun ki¸ kötüüklerinden
komşusunun emin olmadığı kimse cennete giremez." [16] GÜVEN TOPLUMUNUN
ÖZELLİKLERİ Müslüman birey, iman etmiş bir mü’min ve
İslam’a girmiş bir müslim olmanın gereği olarak sadece Müslümanlara
değil, toplumsal hayatı paylaştığı bütün herkese güven vermesi, herkese karşı
faydalı ve emin olması, emanete ihanet etmemesi, ahde vefa göstermesi, konuştuğunda
doğru konuşması, söz verdiği yerine getirmesi, kırcı olmaması, medeni olması,
komşularına iyi davranışması, anne babasına iyilik yapması, alışveriş yaptığında hile yapmaması
gerekken kişidir. Güvene dayalı olarak kurulan İslam toplumu, mü’min bireylerin,
toplumda herkese karşı güzel söz söyemeyi, iyiliği yayma ve
kötülüklerle mücadele etmeyi, selamı yaygınlaştırmayı, yardımlaşmayı,
paylaşmayı, çocuk, genç, yetişkin ve yaşlılara karşı güzel davranışmayı ilke
edindiği ve ona göre tutum ve davranış geliştirdiği toplumdur. İman ve mü’min
terimlerinin, kendi anlam içeriği gereği sosyolojik boyutu oldukça zengindir ve
mü’min olan kişilerin Allah’a bağlılığını, inanmanın bir gereği olarak bu boyutu
hayata geçirmeleri zorunludur. İman bir sosyal ilişki biçimidir ve bu sosyal ilişki
biçimi güvene dayalı, eminlik üzerine kurulu bir sosyal ilişki biçimidir.
Güvenilirliğin İnsana Kazandırdıkları Güven: Bir Toplumu Ayakta Tutan Tek
Dümendir Bir toplumun özgürlük seviyesini ölçmek
istiyorsanız, o toplumda kendini emniyette/güvende bulma derecesine bakacaksınız. Bir
miktari değerli malınızı kapı önünde tutunuz. Acaba kaç saat orada kalabilir? Ya
da çocuğunuza,Kardeşinizi herhangi bir komşunuzda kaç gün yada
kaç saat tutabilirsiniz. Ya da bir arkadaşınıza önemli bir sırrınızı verdiniz. Hangi
şartlara kadar o sırrınızı saklayabilir? Ya da kıymetli eşyalarınız var, kime emanet bırakabilirsiniz?
Ya da açsınız, kaçinci gün bir komşunuz sizin kapınızı çalar ve sizi
doyurur. Ya da utanılacak bir hata yaptınız? Bu hatanız kaç gün deşifre
edilmeyecektir. Ya da… Bu sorular uzayabilir… Ancak bu sorulara “kem
küm” cevaplar alırsınız. Çünkü tam güven; İslam ilkelerinin ve
imanın yerleşik olduğu bir hayatı mümkündür. İmanın yaşadığı toplumlarda
herkesin iş yeri açiktir. Hele cuma saatlerinde kimse tezgahında durmaz. Yine de kimse o
satılanlara karışmaz. Kadınlara değil tacizde bulunmak, bakiş bile haram sayar. Kimse kimsenin
malına göz koymaz. Bilir ki haram lokmanın kimseye hayatı yoktur. Ürünler tarlada
toplantır ve bırakılır. Bahçelere çit çekmeye gerek yoktur. Kimse kimsenin
emeğini gasp etmez. Komşu, komşusu aç iken uyumaz. Onu sormak için randevu
almaz. Onun sorunlarını kendi sorunu olarak kabul eder. Özel hayatı dokunulmaz. Bilir ki o
alan, onun özlidir. Kişisel onuru zedeleyecek şeyle(gıybet, zan, yalan, iftira vs) yapmaz.
Çünkü kul hakkından korkar. Kâr zarar merkezine maddeyi değil,
maneviyatı koyar. Erdemlere önem verir. Kimsenin duygularıyla oynamaz. Cehaleti
küçümser, ilim öğrenmeyi ibadet olarak kabul eder. Dünya malını
hedef olarak görmediği gibi, kendi nasibinde hikmeti görür, nefret ettiği kimseyi

bile kötüleyemez… Bunları anlatmaya kalksa sayfalar yetmez. Kısaca şunu anlıyoruz ki İslamın ilkeleri hayatı getirildiği zaman ortam üvene kavuşur. İslam tam anlamıyla her insan ve her toplum için bir sığınak, bir kale oluverir… Güvenilirliği Bozucu Bazı Davranışlar 1-&nbs;&nbs;&nbs;&nbs; Münafıklık İnanç ve davranışlarda olmak üzere insanlar iki tür münafıklık içerisinde bulunabilir. İnanmadığı halde insanlara karşı diliyle inandığını söyleyen, bu şekliyle münafık kişi kalben iman etmediği için kafirdir. Sadece görünüste müslümandır. Diğer çeşidi de gerçekten iman ettiği halde çıkar ve menfaat için söz ve davranışlarıyla insanları aldatmasıdır. Aşağıdaki Hadis-i Şerifte bu durumu ifade ediyor: عَنْ
عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو
قَالَ قَالَ
رَسُولُ
اللَّهِ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
أَرْبَعٌ
مَنْ كُنَّ
فِيهِ كَانَ
مُنَافِقًا
خَالِصًا
وَمَنْ
كَانَتْ
فِيهِ
خَلَّةٌ
مِنْهُنَّ
كَانَتْ
فِيهِ
خَلَّةٌ مِنْ
نِفَاقٍ
حَتَّى
يَدَعَهَا
إِذَا
حَدَّثَ
كَذَبَ
وَإِذَا
عَاهَدَ
غَدَرَ
وَإِذَا
وَعَدَ
أَخْلَفَ
وَإِذَا
خَاصَمَ "Dört huy vardır ki, bunlar kimde bulunursa, o kimse katıksız münafık olur. Kimde bunlardan bir şey bulunursa -onu

bırakıncaya kadar- kendisinde nifaktan bir haslet var demektir. (bunlar:) Konuştu mu yalan söüler, söz verirse sözünde durmaz. Vaat ederse vadinden döner, bir dava ve duruşma esnasında haktan ayrılır."[\[17\]](#) عَنْ
أَبِي
هُرَيْرَةَ
أَنَّ
رَسُولَ
اللَّهِ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
قَالَ آيَةُ
الْمُنَافِقِ
ثَلَاٌ
إِذَا
حَدَّثَ
كَذَبَ
وَإِذَا
وَعَدَ
أَخْلَفَ
وَإِذَا
اؤْتُمِنَ
خَانَ Hz. Peygamber (s.a.v): “Münafığın belirtisi
üçtür: Konuştuğunda yalan söüler. Söz verdiği
sözünden döner. Kendisine güvenildiğinde hıyanetlik yapar”[\[18\]](#)
Münafıklar, insanların en güvensiz ve en tehlikelisidir. a- Yalan Söyemek
Sözün gerçeğe uymaması halidir. Kusurların ve suçların en
çirkinidir. Günahların ve kötülüklerin kaynağı, kötü namın
ve ahlaki düşkünlüğün sebebidir. Yüce Allah şöyle buyuyor:
إِنَّ
اللَّهَ لَا
يَهْدِي مَنْ
هُوَ
مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ “Şüphesiz Allah,
haddi aşan, yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez.”[\[19\]](#)
وَيْلٌ
لِّكُلِّ
أَفَّاكٍ
أَثِيمٍ “Vay haline, her yalancı ve
günahâr kişinin!”[\[20\]](#) Hz. Peygamber’in şu hadisi, yalancılık
konusundaki tavrını açıkça ortaya koyar: Rasûl-i Ekrem; “Size
günahların en büyüğünü haber vereyim mi?” diye sorunca, biz
de: "Haber ver, ey Allah’ın Rasûlü" dedik. Bunun üzerine Hz. Peygamber
şöyle buyurdu: “Günahların en büyüğü, Allah’a ortak
koşmak, anne-babaya âsi olmaktadır.” Buraya kadar söyalediklerini yaslanmış bir
şekilde söyemiş olan Hz. Peygamber oturdu ve şöyle devam etti: "Özellikle yalan

konuşmamaya, yalan yere şâhitlik etmemeye dikkat ediniz." Yalancılık ve yalancı şâhitlik yapmaktan sakınmak üzerinde o kadar ısrarla durdu ki,
sözünü hiç kesmeyeceğini zannettik."(Müslim, İman, 87) Yalan ateşe götürür: عن
اِبْنِ مسعود
)رع (:قَالَ
رَسُولُ
للّهِ)صعم(:
 إِنَّ
الصِّدْقَ
يَهْدِي
إِلَى
الْبِرِّ،
وَإِنَّ
الْبِرَّ
يَهْدِي
إِلَى
الْجَنَّةِ،
وَإِنَّ
الرَّجُلُ
لَيَصْدُقُ،
وَيَتَحَرَّ
09; الصِّدْقَ
حَتَّى
يُكْتَبَ
عِنْدَ
اللّهِ
صِدِّقَا،
وَإِنَّ
الْكَذِبَ
يَهْدِي
إِلَى
الْفُجُورِ،
وَإِنَّ
الْفُجُورِ
يَهْدِي
إِلَى
النَّارِ،
وَإِنَّ
الرَّجُلُ
لَيَكْذِبَ
وَيَتَحَرَّ
09; الْكَذِبَ
حَتَّى
يُكْتَبَ
عِنْدَ
اللّهِ
كَذَّابَ. İbnu Mes'ud (r.a)

anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Sıdk insanı birr'e (Allah'ı razı, edecek iyiliğe) götürür, birr de cennete götürür. Kişi, doğru söyler ve doğruya arar da sonunda Allah'ın indinde sıddîk (doğru sözlü) diye kaydedilir. Yalan da kişiyi haddi aşmaya götürür. Haddi aşmak da ateşe götürür. Kişi yalan söyler ve yalayı araştırır da sonunda Allah'ın indinde yalancı diye kaydedilir."[\[21\]](#) b- Sözünde Durmama Yukarıdaki hadiste de belirtildiği üzere verilen sözde durmama münafıklığa götürür.

Yapamayacağımız şeyler için söz vermemeliyiz. Aksi halde “güvenilirliliğimiz” zedelenir. Öncelikle müslüman kişi Allah'rsquo;a verdiği sözlere sahip çıkmalıdır. Bu kelime-i şahadetin bir gereğidir.

مِنَ

الْمُؤْمِنِِينَ رِجَالٌ

صَدَقُوا مَا

عَاهَدُوا

اللَّهَ

عَلَيْهِ

فَمِنْهُم

مَّن قَضَى

نَحْبَهُ

وَمِنْهُم

مَّن

يَنتَظِرُ

وَمَا

بَدَّلُوا

تَبْدِيلًا

“Mürsquo;minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'rsquo;a verdikleri söz sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. (Şehit olmuştur) Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.”[\[22\]](#) يَا

أَيُّهَا

الَّذِينَ

آَمَنُوا

لِمَ

تَقُولُونَ

مَا لَا

تَفْعَلُونَ..

كَبُرَ

مَقْتًا

عِندَ

اللَّهِ أَن

تَقُولُوا

مَا لَا

تَفْعَلُونَ

“Ey İman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söyüyorsunuz.

Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir.”[\[23\]](#) Uyumlu olmak, ancak güvenilir bir insan olmakla sağlanır.

Sözüne özüne güvenilmeyen bir insanla, dostluk ve ticârî

ilişki kurulamaz. Meşru bir mazeret bulunmadıkça verdiği sözde durmayan kişinin toplum içerisindeki saygınlığı zedelenir, dostlarının sayısı azalır, işi ve ticari ilişkileri bozulur. Bunun için iş, ticaret ve toplum hayatında güven duygusu çok önemlidir. Birbirine güven duymayan toplumlarda huzur ve asayiş sarsılır ve insanı ilişkiler bozulur.

c- Emanete İhanet Müslümanlar maddi manevi her türlü emanete riayet ederler. Hainlik yapmazlar;çünkü bu imanlarının gereğidir. يَا

أَيُّهَا

الَّذِينَ

آمَنُواْ لاَ

تَخُونُواْ

اللّهَ

وَالرَّسُولَ

وَتَخُونُواْ

أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ

تَعْلَمُونَ

“Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber e hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.”[\[24\]](#)

وَإِمَّا

تَخَافَنَّ

مِن قَوْمٍ

خِيَانَةً

فَانبِذْ

إِلَيْهِمْ

عَلَى سَوَاء

إِنَّ اللّهَ

لاَ يُحِبُّ

الخَائِنِينَ “(Antlaşma yaptığı) bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan, sen de (onlarla yaptığı ahdi) aynı şekilde bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.”[\[25\]](#) وَلاَ

تُجَادِلْ

عَنِ

الَّذِينَ

يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ

إِنَّ اللّهَ

لاَ يُحِبُّ

مَن كَانَ

خَوَّانًا

أَثِيمًا “Kendilerine hainlik edenleri savunma. Muhakkak Allah hain günahkârları sevmez.”[\[26\]](#) Peygamber (sav)’in şu hadisi de bu konuyu yeterince açıklar: ”Kişinin kalbinde iman ve küfür bir arada bulunmaz. Güvenilirlik ve hainlik de bir arada olmaz.”[\[27\]](#)

2- Aldatma ve Hile İnsan ilişkilerinde dürüstlük

esastır. Doğruluk ve rıhtımlı; rıhtımlı; rıhtımlı; k İslam ahlak anlayışında imandan sonra gelen en nemli bir erdemdir. Sağlıklı bir toplum yapısının da temel taşını oluşturur. Ekonomik ve toplumsal hayatın devamı ve verimliliği, insanların birbirine karşı güvene bağlıdır. Ölçtügünü eksik ölçen, tarttığını eksik tartan, malın gerçek fiyatını söyemeyen, konuştuğu zaman yalan söyleyen, sırtmasını bilmeyen, yetimlerin malını yiyan insanlar bu davranışlarını Müslümanlıkla nasıl bağdaştırabilirler? Bunlara dürüst insan denilebilir mi? Alışverişlerimizde de her türlü aldatma ve hileden uzak durmak İslam ahlakının gereğidir.

وَيْلٌ
لِّلْمُطَفِّفِينَ {1}
الَّذِينَ
إِذَا
اكْتَالُواْ
عَلَىالنَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ {2}
وَإِذَاكَالُوهُمْ
أَووَّزَنُوهُمْ
يُخْسِرُونَ {3}
أَلَا
يَظُنُّ
أُولَئِكَ
أَنَّهُم
مَّبْعُوثُونَ {4} لِيَوْمٍ
عَظِيمٍ {5}
يَوْمَ
يَقُومُ
النَّاسُ
لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ {6} “1- Eksik ölçüp tartanların vay haline! 2- Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıları zaman tam ölçerler. 3- Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar. 4- Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı? 5- Büyük bir gün için. 6- Öyle bir gün ki, insanlar o gün Rablerinin huzurunda divan duracaklar.”
[28] عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ،‏
أَنَّ
رَسُولَ
اللَّهِ (صعلم)
مَرَّ عَلَى
صُبْرَةِ
طَعَامٍ

فَأَدْخَلَ
يَدَهُ
فِيهَا
فَنَالَتْ
أَصَابِعُهُ
بَلَلاً
فَقَالَ ‏‏ مَا
هَذَا يَا
صَاحِبَ
الطَّعَامِ ‏"‏
‏. ‏ قَالَ
أَصَابَتْهُ
السَّمَاءُ
يَا رَسُولَ
اللَّهِ ‏. ‏
قَالَ ‏"‏
أَفَلاَ
جَعَلْتَهُ
فَوْقَ
الطَّعَامِ
كَىْ يَرَاهُ
النَّاسُ
مَنْ غَشَّ
فَلَيْسَ
مِنِّ ‏. Ebu Hureyre (r.a.) şöyle demiştir:
Peygamberimiz bir defa ekin pazarına uğramış, hoşuna giden bir buğdayı eli ile yoklayınca eline ıslaklık isabet etmişti. Buğday sahibine: - Ey ekin sahibi, bu ne? diye sordu. Ekin sahibi: - Ey Allah'ın ResûIü, yağmur altında kaldı ve ıslandı, deyince Peygamberimiz: "O ıslak kısmı insanların görmesi için ekinin üstüne koysaydın ya. Bizi aldatan benden değildir"[\[29\]](#) buyurdu. عَنْ
عَبْدِ
اللَّهِ،
عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ (صعلم)
قَالَ ‏ مَنْ
حَلَفَ عَلَى
يَمِينِ
صَبْرٍ
يَقْتَطِعُ
بِهَا مَالَ
امْرِئٍ
مُسْلِمٍ
هُوَ فِيهَا
فَاجِرٌ
لَقِيَ
اللَّهَ
وَهُوَ
عَلَيْهِ

غَضْبَانُ ‏‏ ‏; “Yalan yeminle malını cazip kıلان kimse, Müslüman bir kimsenin malını gasbetmiş olduğu için, kendisine gazap edilmiş olarak Allah’a kavuşur.” [30]
3- Fasıklık يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُوا إِن
جَاءكُمْ
فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن
تُصِيبُوا
قَوْمًا
بِجَهَالَةٍ
فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا
فَعَلْتُمْ
نَادِمِينَ “Ey iman edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığına pişman olursunuz.” [31] Ayette Allah Teala fasığa güvenilmemesini verdiği haberlerin doğruluğunu araştırmadan inanılmamasını istemektedir. 4- Zulüm Yapmak ve Adaletsizlik عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو
رَضِيَ
اللَّهُ
عَنْهُمَا
عَنْ
النَّبِيِّ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
قَالَ
الْمُسْلِمُ
مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُونَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيَدِهِ “Müslüman elinden ve dilinden diğer Müslümanların güvene olduğu kimsedir.” [32]
وَيَا قَوْمِ
أَوْفُواْ
الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَا

06;#1614;
 بِالْقِسْطِ
 وَلاَ
 تَبْخَسُواْ
 النَّاسَ
 أَشْيَاءهُمْ
 وَلاَ
 تَعْثَوْاْ
 فِي الأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ
 “Ey kavmim, ölçüyü ve tartiyı tam dengeli yapın, insanların eşyasını eksik vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak kötülük etmeyin!”[\[33\]](#)
 وَالَّذِينَ
 إِذَا
 فَعَلُواْ
 فَاحِشَةً
 أَوْ
 ظَلَمُواْ
 أَنْفُسَهُمْ
 ذَكَرُواْ
 اللّهَ
 فَاسْتَغْفَر
 ُواْ
 لِذُنُوبِهِمْ
 وَلَمْ
 يُصِرُّواْ
 عَلَى مَا
 فَعَلُواْ
 وَهُمْ
 يَعْلَمونَ
 “Yine onlar ki, bir kötülük yaptıklarında, ya da kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayıp günahlarından dolayı hemen tevbe-istigfar ederler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, işledikleri kötülüklerde, bile bile ısrar etmezler.”[\[34\]](#) قالَ
 رَسولُ
 المُسْلِمُ
 أخُو
 المُسْلِمِ
 لاَ
 يَظْلِمُهُ
 وَلاَ

يُسْلِمُهُ،
وَمَنْ كَانَ
في حَاجَةِ
أخِيهِ كَانَ
اللّهُ في
حَاجَتِهِ،
وَمَنْ
فَرَّجَ عَنْ
مُسْلِمٍ
كُرْبَةً
فَرَّجَ
اللّهُ
عَنْهُ بِهَا
كُرْبَةً
مِنْ كُرَبِ
يَوْمِ
الْقِيَامَةِ
، وَمَنْ
سَتَرَ
مُسْلِماً
سَتَرَ
اللّهُ
يَوْمَ
الْقِيَامَةِ
16; İbnu Ömer (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Müslüman
müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu tehlikede yalnız bırakmaz. Kim,
kardeşinin ihtiyacını görürse Allah da onun ihtiyacını görür. Kim bir
müslümani bir sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da o sebeple onu Kiyamet
gününün sıkıntısından kurtarır. Kim bir müslümani örterse, Allah
da onu kiyamet günü örter." [35] Müslüman; İftira, giybет, dedikodu,
alay etmek, kötü zanda bulunmak, ayıpları araştırmak, sövmek gibi başkalarına
zarar verici her türlü söz ve davranışlardan uzak durur. Bütün bunlar
haksızlığa yol açaçağı için toplumu derinden sarsar. Netice olarak:
 İslâm dini¸ insana büyük sorumluluklar yükler; sınırsız
hürriyetin zulme ve karanlığa uzandığını hatırlatır; hizmet aşkıńı biri Allah'a¸
diğeri hemcinsine olmak üzere- iki yönden değerlendirir. Bu bakımdan
İslâm¸ Müslümanın doğru¸ dürüst ve çevresine
güven telkin eden bir insan olmasını istemektedir. Hz. Peygamber (s.a.v.) devrindeki
Müslümanlar¸ ahlâkî erdemlerden olan doğruluk ve güvenin
dorوغunda bulunuyorlardı. Günümüzde insanlar ahlâkî bir
düşüş yaşamaktadırlar. Özellikle insanlar arasında dürüstük ve
güven hususunda bir buhran yaşanmaktadır. Merhum şairimiz Mehmet Akif Ersoy¸
insanlığın bugünkü durumunu şu mısralarında ne kadar güzel dile getirmektedir:
Hayâ sıyrılmış¸ inmiş: Öyle yüzüzük ki her yerde... Ne
çirkin yüzler örtermiş meğer o incecik perde! Vefa yok ahde hürmet
hiç¸ emanet lafz-ı bî-medlûl. Ne tüyler ürpertir¸ yâ
Rab¸ ne korkunç inkılاب olmuş! Ne din kalmış¸ ne iman¸ din harab¸
iman türab olmuş.[36] Bireyleri birbirine karşı doğru ve dürüst davranmayan bir

toplumda insanların birbirine güvenmesi söz konusu olamaz. Dürüstük ve güven olmayan bir toplumda da huzur ve barışın olması beklenemez. İşte toplumsal güven ortamının yeniden tesis edilebilmesi için Kur'an'ın öngördüğü evrensel ahlâkî prensiplere dönülmesi gerekmektedir. İnsanlara hâkim olan bu durum¸ günümüzde Kur'an'ın getirmiş olduğu evrensel prensiplere ne kadar ihtiyacımızın olduğunu bize göstermektedir. İşte her hususta olduğu gibi dürüst¸ emin ve güvenilir insan olma konusunda da Kur'an ahlâkıyla ahlâklaşmalı ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'i örnek almamızı.

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)